

سرمقاله

مقاومت و مذاکره، دو گانه‌ای متعارض نیستند
ادامه از صفحه یک در اوج یک شرایط خاص نظامی و جنگی، شاید نخستین واکنش طبیعی، تمرکز بر میدان باشد؛ اما سیاستمدار هوشمند می‌داند که میدان، پایان مسیر نیست. هدف نهایی از قدرت نظامی، ایجاد شرایطی برای تأمین اهداف سیاسی و منافع ملی است. اگر دستاوردهای میدانی نتوانند به ثبات، امنیت، توسعه و بهبود شرایط کشور منجر شوند، بخشی از ظرفیت آنها بلااستفاده باقی خواهد ماند. تاریخ روابط بین‌الملل نیز گواه آن است که بسیاری از جنگ‌ها، نه صرفاً با پیروزی کامل یک طرف و نابودی طرف دیگر، بلکه از طریق فرآیندهای سیاسی و مذاکره پایان یافته‌اند. حتی قدرت‌های بزرگ جهانی نیز در سخت‌ترین دوره‌های رویارویی، کانال‌های گفت‌وگو را به طور کامل نمی‌بندند؛ زیرا می‌دانند مدیریت بحران و جلوگیری از هزینه‌های غیرقابل کنترل، بخشی از هنر حکمرانی است. از همین منظر، ترک میز مذاکره در اوج درگیری، لزوماً نشانه اقتدار نیست. گاهی حضور در میز مذاکره، دقیقاً به دلیل برخورداری از قدرت و توان ایستادگی معنا پیدا می‌کند. کشوری که از موضع ضعف مذاکره می‌کند، شرایط متفاوتی با کشوری دارد که از پشتوانه قدرت ملی(میدان) و حمایت اجتماعی برخوردار است. در جهان امروز که نظم بین‌المللی در حال گذار است و مناسبات قدرت بیش از گذشته چندلایه شده، هیچ کشوری نمی‌تواند تنها با یک ابزار به حیات سیاسی خود ادامه دهد. قدرت‌های بزرگ نیز همزمان از ابزارهای نظامی، اقتصادی، فناوری و دیپلماتیک استفاده می‌کنند. هنر سیاست خارجی، انتخاب درست میان این ابزارها و ترکیب هوشمندانه آنهاست. مقاومت و مذاکره، دو مفهوم متضاد نیستند. مقاومت می‌تواند قدرت چانه‌زنی ایجاد کند و مذاکره می‌تواند این قدرت را به دستاورد سیاسی تبدیل کند. آنچه اهمیت دارد، نه تقدیس هزینه‌ها و نفی ابزار دیگر، بلکه سنجش دقیق هزینه‌ها و منافع در مسیر تأمین اهداف ملی است. کشورها زمانی موفق‌تر عمل می‌کنند که بدانند چه زمانی باید بر توانمندی‌های خود تکیه کنند و چه زمانی باید از فرصت‌های دیپلماتیک بهره بگیرند. در نهایت، معیار موفقیت یک سیاست، نه صرفاً استمرار یک رویارویی، بلکه توانایی آن در ایجاد امنیت، رفاه و آینده‌ای بهتر برای جامعه است. مقاومت و مذاکره، اگر در چارچوب منافع ملی تعریف شوند، نه رقیب یکدیگر، بلکه دو ابزار مکمل برای حفظ استقلال، امنیت و پیشرفت یک کشور خواهند بود.

خبر

قوه قضائیه: ساعدي نيا اجازه کافه‌داری ندارد قوه قضائیه اعلام کرد: طبق دستور قضایی صادر شده، دستور پلمب کافه‌های ساعدی‌نیا کماکان برقرار بوده و در صورتی که تخلفی در این زمینه صورت بگیرد پلیس موظف است مطابق دستور قبلی با مراجعه به محل مورد اشاره واحد صنفی متخلف را پلمب و جریمه کند. به گزارش ایسنا، قوه قضائیه اعلام کرد: در وقایع کودتای دی ماه ۱۴۰۴ به متاسفانه با نقش آفرینی عده بسیار محدودی از افراد صاحب برند داخلی همراه بود، صادق ساعدی‌نیا به دلیل همراهی با عناصر کودتا در فجایع مسلحانه آن روزها بازداشت شد. در همان زمان، دستور قضایی برای پلمب تمامی شعب کافه ساعدی‌نیا صادر و پلیس موظف به اجرای دستور و نظارت بر عدم فعالیت شعبه‌ها شد. پس از بازداشت، انجام تحقیقات نزد ضابط و بازپرس، برگزاری جلسات دادگاه و طی روند آئین دادرسی کیفری یکی از مواردی که در حکم بدوی ساعدی‌نیا به آن اشاره شده و در انشای رای آمده است، محرومیت او از کافه‌داری است. رای ساعدی‌نیا بدوی بوده و به محض قطعیت در مراجع رسمی به اطلاع عموم خواهد رسید. همچنین دستور پلمب کافه‌های ساعدی‌نیا کماکان برقرار بوده و دستور قضایی در این مورد منقضی نشده است، در صورتی که تخلفی در این زمینه صورت بگیرد پلیس موظف است مطابق دستور قبلی با مراجعه به محل مورد اشاره واحد صنفی متخلف را پلمب و جریمه کند.

سرمقاله

مقاومت و مذاکره، دو گانه‌ای متعارض نیستند
ادامه از صفحه یک در اوج یک شرایط خاص نظامی و جنگی، شاید نخستین واکنش طبیعی، تمرکز بر میدان باشد؛ اما سیاستمدار هوشمند می‌داند که میدان، پایان مسیر نیست. هدف نهایی از قدرت نظامی، ایجاد شرایطی برای تأمین اهداف سیاسی و منافع ملی است. اگر دستاوردهای میدانی نتوانند به ثبات، امنیت، توسعه و بهبود شرایط کشور منجر شوند، بخشی از ظرفیت آنها بلااستفاده باقی خواهد ماند. تاریخ روابط بین‌الملل نیز گواه آن است که بسیاری از جنگ‌ها، نه صرفاً با پیروزی کامل یک طرف و نابودی طرف دیگر، بلکه از طریق فرآیندهای سیاسی و مذاکره پایان یافته‌اند. حتی قدرت‌های بزرگ جهانی نیز در سخت‌ترین دوره‌های رویارویی، کانال‌های گفت‌وگو را به طور کامل نمی‌بندند؛ زیرا می‌دانند مدیریت بحران و جلوگیری از هزینه‌های غیرقابل کنترل، بخشی از هنر حکمرانی است. از همین منظر، ترک میز مذاکره در اوج درگیری، لزوماً نشانه اقتدار نیست. گاهی حضور در میز مذاکره، دقیقاً به دلیل برخورداری از قدرت و توان ایستادگی معنا پیدا می‌کند. کشوری که از موضع ضعف مذاکره می‌کند، شرایط متفاوتی با کشوری دارد که از پشتوانه قدرت ملی(میدان) و حمایت اجتماعی برخوردار است. در جهان امروز که نظم بین‌المللی در حال گذار است و مناسبات قدرت بیش از گذشته چندلایه شده، هیچ کشوری نمی‌تواند تنها با یک ابزار به حیات سیاسی خود ادامه دهد. قدرت‌های بزرگ نیز همزمان از ابزارهای نظامی، اقتصادی، فناوری و دیپلماتیک استفاده می‌کنند. هنر سیاست خارجی، انتخاب درست میان این ابزارها و ترکیب هوشمندانه آنهاست. مقاومت و مذاکره، دو مفهوم متضاد نیستند. مقاومت می‌تواند قدرت چانه‌زنی ایجاد کند و مذاکره می‌تواند این قدرت را به دستاورد سیاسی تبدیل کند. آنچه اهمیت دارد، نه تقدیس هزینه‌ها و نفی ابزار دیگر، بلکه سنجش دقیق هزینه‌ها و منافع در مسیر تأمین اهداف ملی است. کشورها زمانی موفق‌تر عمل می‌کنند که بدانند چه زمانی باید بر توانمندی‌های خود تکیه کنند و چه زمانی باید از فرصت‌های دیپلماتیک بهره بگیرند. در نهایت، معیار موفقیت یک سیاست، نه صرفاً استمرار یک رویارویی، بلکه توانایی آن در ایجاد امنیت، رفاه و آینده‌ای بهتر برای جامعه است. مقاومت و مذاکره، اگر در چارچوب منافع ملی تعریف شوند، نه رقیب یکدیگر، بلکه دو ابزار مکمل برای حفظ استقلال، امنیت و پیشرفت یک کشور خواهند بود.

سرمقاله

مقاومت و مذاکره، دو گانه‌ای متعارض نیستند
ادامه از صفحه یک در اوج یک شرایط خاص نظامی و جنگی، شاید نخستین واکنش طبیعی، تمرکز بر میدان باشد؛ اما سیاستمدار هوشمند می‌داند که میدان، پایان مسیر نیست. هدف نهایی از قدرت نظامی، ایجاد شرایطی برای تأمین اهداف سیاسی و منافع ملی است. اگر دستاوردهای میدانی نتوانند به ثبات، امنیت، توسعه و بهبود شرایط کشور منجر شوند، بخشی از ظرفیت آنها بلااستفاده باقی خواهد ماند. تاریخ روابط بین‌الملل نیز گواه آن است که بسیاری از جنگ‌ها، نه صرفاً با پیروزی کامل یک طرف و نابودی طرف دیگر، بلکه از طریق فرآیندهای سیاسی و مذاکره پایان یافته‌اند. حتی قدرت‌های بزرگ جهانی نیز در سخت‌ترین دوره‌های رویارویی، کانال‌های گفت‌وگو را به طور کامل نمی‌بندند؛ زیرا می‌دانند مدیریت بحران و جلوگیری از هزینه‌های غیرقابل کنترل، بخشی از هنر حکمرانی است. از همین منظر، ترک میز مذاکره در اوج درگیری، لزوماً نشانه اقتدار نیست. گاهی حضور در میز مذاکره، دقیقاً به دلیل برخورداری از قدرت و توان ایستادگی معنا پیدا می‌کند. کشوری که از موضع ضعف مذاکره می‌کند، شرایط متفاوتی با کشوری دارد که از پشتوانه قدرت ملی(میدان) و حمایت اجتماعی برخوردار است. در جهان امروز که نظم بین‌المللی در حال گذار است و مناسبات قدرت بیش از گذشته چندلایه شده، هیچ کشوری نمی‌تواند تنها با یک ابزار به حیات سیاسی خود ادامه دهد. قدرت‌های بزرگ نیز همزمان از ابزارهای نظامی، اقتصادی، فناوری و دیپلماتیک استفاده می‌کنند. هنر سیاست خارجی، انتخاب درست میان این ابزارها و ترکیب هوشمندانه آنهاست. مقاومت و مذاکره، دو مفهوم متضاد نیستند. مقاومت می‌تواند قدرت چانه‌زنی ایجاد کند و مذاکره می‌تواند این قدرت را به دستاورد سیاسی تبدیل کند. آنچه اهمیت دارد، نه تقدیس هزینه‌ها و نفی ابزار دیگر، بلکه سنجش دقیق هزینه‌ها و منافع در مسیر تأمین اهداف ملی است. کشورها زمانی موفق‌تر عمل می‌کنند که بدانند چه زمانی باید بر توانمندی‌های خود تکیه کنند و چه زمانی باید از فرصت‌های دیپلماتیک بهره بگیرند. در نهایت، معیار موفقیت یک سیاست، نه صرفاً استمرار یک رویارویی، بلکه توانایی آن در ایجاد امنیت، رفاه و آینده‌ای بهتر برای جامعه است. مقاومت و مذاکره، اگر در چارچوب منافع ملی تعریف شوند، نه رقیب یکدیگر، بلکه دو ابزار مکمل برای حفظ استقلال، امنیت و پیشرفت یک کشور خواهند بود.

سرمقاله

مقاومت و مذاکره، دو گانه‌ای متعارض نیستند
ادامه از صفحه یک در اوج یک شرایط خاص نظامی و جنگی، شاید نخستین واکنش طبیعی، تمرکز بر میدان باشد؛ اما سیاستمدار هوشمند می‌داند که میدان، پایان مسیر نیست. هدف نهایی از قدرت نظامی، ایجاد شرایطی برای تأمین اهداف سیاسی و منافع ملی است. اگر دستاوردهای میدانی نتوانند به ثبات، امنیت، توسعه و بهبود شرایط کشور منجر شوند، بخشی از ظرفیت آنها بلااستفاده باقی خواهد ماند. تاریخ روابط بین‌الملل نیز گواه آن است که بسیاری از جنگ‌ها، نه صرفاً با پیروزی کامل یک طرف و نابودی طرف دیگر، بلکه از طریق فرآیندهای سیاسی و مذاکره پایان یافته‌اند. حتی قدرت‌های بزرگ جهانی نیز در سخت‌ترین دوره‌های رویارویی، کانال‌های گفت‌وگو را به طور کامل نمی‌بندند؛ زیرا می‌دانند مدیریت بحران و جلوگیری از هزینه‌های غیرقابل کنترل، بخشی از هنر حکمرانی است. از همین منظر، ترک میز مذاکره در اوج درگیری، لزوماً نشانه اقتدار نیست. گاهی حضور در میز مذاکره، دقیقاً به دلیل برخورداری از قدرت و توان ایستادگی معنا پیدا می‌کند. کشوری که از موضع ضعف مذاکره می‌کند، شرایط متفاوتی با کشوری دارد که از پشتوانه قدرت ملی(میدان) و حمایت اجتماعی برخوردار است. در جهان امروز که نظم بین‌المللی در حال گذار است و مناسبات قدرت بیش از گذشته چندلایه شده، هیچ کشوری نمی‌تواند تنها با یک ابزار به حیات سیاسی خود ادامه دهد. قدرت‌های بزرگ نیز همزمان از ابزارهای نظامی، اقتصادی، فناوری و دیپلماتیک استفاده می‌کنند. هنر سیاست خارجی، انتخاب درست میان این ابزارها و ترکیب هوشمندانه آنهاست. مقاومت و مذاکره، دو مفهوم متضاد نیستند. مقاومت می‌تواند قدرت چانه‌زنی ایجاد کند و مذاکره می‌تواند این قدرت را به دستاورد سیاسی تبدیل کند. آنچه اهمیت دارد، نه تقدیس هزینه‌ها و نفی ابزار دیگر، بلکه سنجش دقیق هزینه‌ها و منافع در مسیر تأمین اهداف ملی است. کشورها زمانی موفق‌تر عمل می‌کنند که بدانند چه زمانی باید بر توانمندی‌های خود تکیه کنند و چه زمانی باید از فرصت‌های دیپلماتیک بهره بگیرند. در نهایت، معیار موفقیت یک سیاست، نه صرفاً استمرار یک رویارویی، بلکه توانایی آن در ایجاد امنیت، رفاه و آینده‌ای بهتر برای جامعه است. مقاومت و مذاکره، اگر در چارچوب منافع ملی تعریف شوند، نه رقیب یکدیگر، بلکه دو ابزار مکمل برای حفظ استقلال، امنیت و پیشرفت یک کشور خواهند بود.

خبر

قوه قضائیه: ساعدي نيا اجازه کافه‌داری ندارد قوه قضائیه اعلام کرد: طبق دستور قضایی صادر شده، دستور پلمب کافه‌های ساعدی‌نیا کماکان برقرار بوده و در صورتی که تخلفی در این زمینه صورت بگیرد پلیس موظف است مطابق دستور قبلی با مراجعه به محل مورد اشاره واحد صنفی متخلف را پلمب و جریمه کند. به گزارش ایسنا، قوه قضائیه اعلام کرد: در وقایع کودتای دی ماه ۱۴۰۴ به متاسفانه با نقش آفرینی عده بسیار محدودی از افراد صاحب برند داخلی همراه بود، صادق ساعدی‌نیا به دلیل همراهی با عناصر کودتا در فجایع مسلحانه آن روزها بازداشت شد. در همان زمان، دستور قضایی برای پلمب تمامی شعب کافه ساعدی‌نیا صادر و پلیس موظف به اجرای دستور و نظارت بر عدم فعالیت شعبه‌ها شد. پس از بازداشت، انجام تحقیقات نزد ضابط و بازپرس، برگزاری جلسات دادگاه و طی روند آئین دادرسی کیفری یکی از مواردی که در حکم بدوی ساعدی‌نیا به آن اشاره شده و در انشای رای آمده است، محرومیت او از کافه‌داری است. رای ساعدی‌نیا بدوی بوده و به محض قطعیت در مراجع رسمی به اطلاع عموم خواهد رسید. همچنین دستور پلمب کافه‌های ساعدی‌نیا کماکان برقرار بوده و دستور قضایی در این مورد منقضی نشده است، در صورتی که تخلفی در این زمینه صورت بگیرد پلیس موظف است مطابق دستور قبلی با مراجعه به محل مورد اشاره واحد صنفی متخلف را پلمب و جریمه کند.

خبر

قوه قضائیه: ساعدي نيا اجازه کافه‌داری ندارد قوه قضائیه اعلام کرد: طبق دستور قضایی صادر شده، دستور پلمب کافه‌های ساعدی‌نیا کماکان برقرار بوده و در صورتی که تخلفی در این زمینه صورت بگیرد پلیس موظف است مطابق دستور قبلی با مراجعه به محل مورد اشاره واحد صنفی متخلف را پلمب و جریمه کند.

خبر

قوه قضائیه: ساعدي نيا اجازه کافه‌داری ندارد قوه قضائیه اعلام کرد: طبق دستور قضایی صادر شده، دستور پلمب کافه‌های ساعدی‌نیا کماکان برقرار بوده و در صورتی که تخلفی در این زمینه صورت بگیرد پلیس موظف است مطابق دستور قبلی با مراجعه به محل مورد اشاره واحد صنفی متخلف را پلمب و جریمه کند.

خبر

قوه قضائیه: ساعدي نيا اجازه کافه‌داری ندارد قوه قضائیه اعلام کرد: طبق دستور قضایی صادر شده، دستور پلمب کافه‌های ساعدی‌نیا کماکان برقرار بوده و در صورتی که تخلفی در این زمینه صورت بگیرد پلیس موظف است مطابق دستور قبلی با مراجعه به محل مورد اشاره واحد صنفی متخلف را پلمب و جریمه کند.

اکبر عبّدی، بازیگر پیشکسوت سینما، تلویزیون و تئاتر ایران، در سن ۶۵ سالگی درگذشت. فعالیت هنری او که از اواخر دهه ۱۳۵۰ آغاز شده بود، بیش از چهار دهه تداوم یافت و طیفی متنگتر از نقش‌های کمیک، دراماتیک، تاریخی و تجربه‌های متعدد زن‌پوشی را در بر گرفت. عبّدی که در ابتدای دهه ۱۳۶۰ با مجموعه‌های تلویزیونی به مخاطبان معرفی شد، در طول دوران حرفه‌ای خود با برخی از برجسته‌ترین کارگردانان سینمای ایران مانند علی حاتمی، داریوش

روز شنبه، کویت، بحرین و اردن برای نخستین بار در دو هفته گذشته، بامداد و صبح آرامی را پشت سر گذاشتند و اطلاعاتی‌ه‌ای در مورد فعال شدن آذیرهای خطر و فعال شدن سامانه‌های پدافندی به گوش نرسید.

در حالی که نگرانی‌ها از بازگشت به جنگ تمام عیار در افکار عمومی و منطقه تشدید شده‌است، در عین حال نشانه‌هایی نیز وجود دارد که نشان می‌دهد تلاش‌های دیپلماتیک برای جلوگیری از جنگ در جریان است.

آرامش پیش از طوفان؟

طی روزهای گذشته خبرهای زیادی در مورد جابجایی گسترده نیروهای آمریکایی از جمله اعزام اسکادران‌های بیشتر سوخت‌رسان و جنگنده‌های آمریکایی از طریق اروپا به سمت خاورمیانه منتشر شده‌بود.

در عین حال دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا نیز در اظهارنظرهای علنی خود احتمال عملیات بزرگ‌تر نظامی علیه ایران را رد نکرده‌است. ترامپ دیشب گفت: «فکر می‌کنم گزینه‌های مختلفی وجود دارد. یک گزینه نظامی است؛ یعنی همان مسیری را که اکنون در پیش گرفته‌ایم ادامه دهیم، حتی با شدت بیشتر، و هر آنچه را دارند از بین ببریم. گزینه دیگر، راهبردی هوشمندانه‌تر است و آن رسیدن به یک توافق است.»

گزارش‌ها در مورد قطعی شدن سفر بنیامین نتانیاهو نخست‌وزیر اسرائیل به آمریکا و دیدار برنامه‌ریزی شده او با رئیس جمهور آمریکا، گمانه‌زنی‌ها در مورد برنامه‌ریزی مشترک آمریکا و اسرائیل برای بازگشت به جنگ تمام عیار علیه ایران را افزایش داده‌است.

در این میان برخی زمینه‌سازی‌های تبلیغاتی و آماده‌سازی افکار عمومی نیز قابل توجه است. روزنامه نیویورک تایمز، روز گذشته در گزارشی کذب مدعی شد که ایران پیشنهاد آتش‌پس ارائه شده از سوی آمریکا را در سفر نخست‌وزیر عراق به تهران رد کرده‌است. دفتر نخست‌وزیر عراق بلافاصله این گزارش را تکذیب کرد.

برخی از تحلیل‌گران پیام دیروز دونالد ترامپ در مورد خودداری چین و روسیه از فروش سلاح به ایران را نیز نشانه‌ای مبنی بر تشدید درگیری‌ها تلقی کردند.

رابرت پیپ، استاد برجسته دانشگاه شیکاگو در پی‌امی نوشت: «به واقع ترامپ به روسیه و چین می‌گوید که کنار بمانند، این نشانه‌ای است که یک تشدید تنش بزرگ در راه است.»

تحلیل‌گران پیش‌از این تأکید کرده‌بودند که استراتژی حملات آمریکا به جنوب ایران، شبیه به آماده‌سازی برای یک حمله زمینی به ایران است.

تنشی آمادگی دارد و دفاع از سرزمین، تمامیت ارضی و حاکمیت ملی ایرانیان در راس اولویت‌های نیروهای مسلح قرار دارد.

دلایل توقف موقت حملات متقابل ایران و آمریکا بررسی شد

آرامش پیش از طوفان یا نشانه پیشرفت مذاکرات؟

پس از ۱۳ شب متوالی، جمعه شب و بامداد شنبه فرماندهی مرکزی ارتش چنانچتار آمریکا (سنکتام) هیچ بیانیه‌ای مبنی بر آغاز دور جدیدی از حملات علیه مردم ایران منتشر نکرد و تهران نیز گزارشی مبنی بر هدف قرار دادن مبادی حملات آمریکا در منطقه منتشر نکرد.

اجرای بند ۵ تفاهنامه در مورد نحوه تردد در تنگه هرمز انعطاف‌هایی را نشان بدهد. این موضوع به صورت رسمی از سوی تهران اعلام شده‌است که تهران در چارچوب تلاش برای حل و فصل اختلاف‌ها در مورد نحوه تردد در تنگه هرمز، مسیر جدیدی را پیشنهاد داده‌است. کاظم‌غریب‌آبادی، معاون حقوقی و بین‌الملل وزارت امور خارجه دو هفته پیش در مورد سفر هیئت ایرانی به عمان توضیح داد: «درخواست ایران در ... سفر [به عمان،] تعلیق داد و بسته شدن مسیر جنوبی تردد شناورها بود. با این حال، جمهوری اسلامی ایران در چارچوب حسن نیت، پیشنهاد جایگزینی نیز ارائه کرد.» غریب‌آبادی تصریح کرد: «با مشورت فرماندهان نظامی مسئول کنترل تنگه هرمز، مسیر جدیدی برای ورود و خروج شناورها به طرف عمانی پیشنهاد شد تا به جای استفاده از مسیر شمالی یا جنوبی، شناورها از این مسیر جدید عبور کنند و از تیر بروز در درگیری جلوگیری شود.»

نوپ در زمین واشنگتن

تهران پیش از دو هفته است که پیشنهاد خود را برای حل و فصل اختلاف نظر در خصوص تنگه هرمز ارائه داده‌است و تأکید کرده‌است که آمادگی دارد به تعهدات خود در تفاهنامه اسلام‌آباد بآزگرد. اکنون نوپ در زمین واشنگتن است که آیا پیشنهادهای ایران برای اجرای مجدد تفاهنامه‌ای که به امضای رئیس جمهور آمریکا رسیده‌است می‌پذیرد یا تمایل دارد که مجددا وارد جنگی تمام عیار با ایران شود.

حملات عربستان سعودی و یمن شمالی علیه یکدیگر بررسی شد		ناامنی دریای سرخ بعد از بسته شدن تنگه هرمز
--	--	---

از حملات آمریکا و اسرائیل به تهران در پایان اسفند گذشته، سراسر منطقه را فرا گرفته است. یمن شمالی (حوثی /انصارالله)، عربستان را به «تشدید خطرناک» تنش متهم و اعلام کرد که این اقدام (حملات هوایی عربستان سعودی علیه یمن شمالی) «بی‌پاسخ نخواهد ماند». جنبش انصارالله حوثی روز شنبه در کاتال تلگرام خود اعلام کرد حمله موشکی از یمن باعث آتش‌سوزی در شهر جیزان در جنوب عربستان، واقع در ساحل دریای سرخ، شده است. عربستان سعودی تاکنون واکنشی رسمی به این ادعا نشان نداده است. با این حال، سازمان امداد و نجات عربستان بامداد شنبه برای ساکنان ۲ شهر جنوب خود (حیژان و جیزان) هشدار زودهنگام دربار یک خطر احتمالی صادر کرد، اما چند دقیقه بعد این هشدار را لغو کرد. در گذشته نیز هنگام شلیک موشک یا پهپاد به سمت عربستان، هشدارهای مشابهی صادر شده بود. این هشدار پس از آن صادر شد که ائتلاف تحت رهبری عربستان روز جمعه اعلام کرد اهدافی را که تهدیدی برای کشتی‌های تجاری بودند در یمن شمالی (حوثی /انصارالله) هدف قرار داد. ریاض گفته است در پاسخ به حملات حوثی‌ها علیه کشتی‌های سعودی در دریای سرخ، به این حملات دست زد. یک منبع امنیتی یمنی به خبرگزاری فرانسه گفت یک پایگاه دریایی در شهر ساحلی الحدیده و یک اردوگاه نظامی در جزیره کمران یمن شمالی از حمله اهداف این حملات بوده‌اند. حوثی‌ها پیش‌تر در هفته جاری مسئولیت حمله به دو کشتی سعودی را بر عهده گرفته بودند. عربستان نیز تأیید کرده بود که یکی از کشتی‌هایش هنگام حرکت در دریای سرخ هدف قرار گرفته است. عربستان سعودی به دنبال بسته شدن تنگه هرمز تلاش کرد از سمت دریای سرخ به صادرات نفت بپردازد و بازگانی دریایی خود را